

Navn, fordi han netop ikke vilde have den ind i dette store Institut. Jeg deler fuldt ud hans Mening, jeg tager blot denne Udtalelse til Indtægt.

Forsning: Jeg skal ikke forbyde mig i Enkelthederne, da der er faldet saa mange Udtalelser, at jeg ikke skal opholde Tinget længere, men jeg kan ikke undlade at sige, at jeg har de samme Betænklichkeiten ved dette Lovforslag, som det ærede Medlem, der sidst talte, og som ogsaa ere fremkomne fra et Par andre ærede Medlemmer, navnlig de ærede Medlemmer for 11te Kredts (Th. Nielsen) og det ærede 7de Medlem for 11te Kredts (Knutson). Jeg ventede at høre Udtalelser fra den ærede Minister, om han kunde eller vilde anføre nogle Hovedpunkter i det Spørgsmaal, der spiller en saa væsentlig Rolle, nemlig Reglerne for Takstation. Den ærede Minister var saa venlig at nævne et Punkt, og det har min fulde Tilslutning, at han vil lægge saa meget Ansvar, som han formaade, paa Kreditforenings Bestyrelse. Deri ligger der en stor Betryggelse, men jeg havde haabet, at den ærede Minister havde udtalt sig lidt fyldigere om forskellige Punkter, stont jeg godt ser Vanskelighederne ved at komme ind paa Detaillerne. — Denne Forening adskiller sig ikke saa lidt fra andre Foreninger, og navnlig er der et Punkt, i hvilket den adskiller sig, foruden hvad der tidligere er nævnt, og det er, at den har sit Omraade over hele Landet. Ved Oprættelsen af tidligere Kreditforeninger har man holdt sig til mindre Landsdele, f. Eks. Øerne og Sjælland, og i Sjælland er der endogsaa flere, og det har været mange Gange fremhævet under Forhandlingerne i Rigsdagen om Kreditforeninger, at det var en Hovedsag, at Bestyrelserne for en saadan Forening ikke havde et alt for besværligt Tilshyn. Derfor maa en saadan Kreditforenings Omraade ikke være for stort, selv af Hensyn til Tilshynet med Takstationerne, men dels ogsaa af Hensyn til Tilshynet med Ejendommens Bestaaffenhed og Vedligeholdelse eller med, hvorledes deres Tilstand er til enhver Tid. Denne Kreditforening, som jo er en ganske ejendommelig en, og som er — det er jo indrømmet fra alle Sider — en vanskelig Kreditforening, vil man helst have til at omfatte hele Landet. Derved vil man behynde en Bestyrelse, som den ærede Minister i Forvejen vil lægge et meget stort Ansvar paa, med dette store Ansvar, at den skal passe paa hele Landet. Deri ser jeg en Svagthed ved denne Kreditforening. Om det vil lykkes senere, naar man bliver ved at stræbe derefter, at saa dens Omraade indskrænket,

naar den skal træde ud i Livet, ved jeg ikke; men jeg kan se, at deri ligger en stor Vanskelighed. Den ligger dels i Takstations-etterlynet og dels i at finde Takstationsmænd til at foretage saadanne Takstationer. Til Takstationen af industrielle Ejendomme kan man ikke tage Jolk omkring i Landet, i Provinserne; det kan knibe undertiden at saa Mænd her i Landet til saadanne Forretninger, der findes ikke i den nærmeste Købstad eller i det nærmeste Amt eller, som det i tidligere Lovforslag hedder, i hver Vandingskreds; saa deri ligger der store Vanskeligheder, og det vil mange Gange komme til at gaa ud over de industridrivende, dem, der skulle have Saanene, og det synes jeg vilde være en overordentlig ledsommelig Ting. Foruden det er der disse Efterlynet af Pantterne. Jeg antager, det bliver saaledes i denne Kreditforening, som det er i andre Kreditforeninger, at der skal foretages et Efterlynet af, om de ere i brugbar Stand. Ved Landejendomme er det vistnok ikke saa vanskeligt, naar de saakaldte Repræsentanter eller Burderingsmænd ville se Panttet efter, at se, at de holdes nogenlunde paa Tode, og naar et saadant Tilfælde kan indtræde som det, der blev nævnt af det ærede Medlem, der talte fra Sekretærpladsen (Stilling), at en Ejendom kunde blive saa betydelig reduceret, og at al Besætningen kunde være solgt, saa foreligger vistnok en Forsømmelse fra dem, der skulde se saadant efter. Ved nogle Kreditforeninger er det maaste bestemt, ved hvilke Medlemmer saadant Efterlynet skal ske. I Loven af 1869 er det bestemt, at Efterlynet skal foregaa hvert tredje Aar. Ved disse Ejendomme her kan jeg ikke i Diebliffet sige, hvor hyppigt et saadant Efterlynet skulde ske, men at det ikke er ligeegyldigt, hvor hyppigt det sker, og hvor grundigt det bliver, er sikkert nok, og ligeledes, at det sker af kyndige Mænd. Jeg ønsker gerne at fremdrage dette for at vise, hvor vanskeligt dette Forhold kan blive, hvor vanskeligt det kan blive for de industridrivende at træde ind i en saadan Kreditforening. Jeg vilde gerne vide, om man uden at have Direktionens Tilladelse maa ombygge sin Fabrik. Thi fordi den vedkommende mener, at han vil forandre den, er det ikke sikkert, at Bestyrelsen mener, at det er en Forbedring, den kan jo gerne anse det for en Forringelse af Ejendommen. Det kunde jo ogsaa hænde, at Manden ikke følger med; stont hans Maskiner vare gode nok, da han fik Saanet, og Kreditforeningen den Gang mente, at de vare gode, saa at hans Ejendom frembød et godt Pant, kunne de nu komme og sige, at det er et tvivlsomt Pant eller et daarligt Pant, naar de se, at